

Łódź, dnia 9.05.2017

dr hab. Anna Pamuła

Katedra Informatyki
Wydział Zarządzania
Uniwersytetu Łódzkiego

RECENZJA

rozprawy doktorskiej *mgr inż. Wojciecha Kamienieckiego*

pod tytułem: „**Ekonomiczna wartość dodana**

w zarządzaniu przedsiębiorstwami sektora telekomunikacyjnego w Polsce”

napisanej pod kierunkiem naukowym dr hab. Jakuba Swachy, prof. nadzw. U.S.

1. Uwagi wstępne i ocena wyboru problematyki badawczej

Podstawą wydania opinii jest pismo Dziekana Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego z dnia 13 kwietnia 2017 roku z prośbą o przyjęcie obowiązków recenzenta.

Problematyka wyceny i długoterminowego budowania wartości spółek kapitałowych w warunkach globalizacji i dynamicznego rozwoju nowych technologii jest przedmiotem badań nauk ekonomicznych od wielu lat. Teoria wyceny i zarządzania wartością jest w literaturze krajowej oraz zagranicznej wszechstronnie opisana, nie mniej rosnąca konkurencja, zmiany modelu funkcjonowania organizacji oraz presja wywierana przez interesariuszy na poprawę wyników finansowych i wynikająca stąd konieczność stosowania nowych metod zarządzania sprawiają, iż zagadnienia te są wciąż aktualne wymagające nieustannych badań. W tym zakresie uważam, że podjęta w rozprawie tematyka jest aktualna, znajdująca swoje uzasadnienie w sferze naukowej dotyczącej problematyki zarządzania wartością organizacji, wpisując się w węższym zakresie w nurt teorii badawczej dotyczącej źródeł i mierników kreowania wartości spółki kapitałowej. Podjęta tematyka dotyczy podstaw teoretycznych oraz badań empirycznych obszarów naukowych z dziedziny nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu.

2. Ocena formalna rozprawy

Przedstawiona do recenzji rozprawa doktorska zawiera 376 stron. Praca obejmuje wstęp (strony 6-9), cztery rozdziały stanowiące część zasadniczą pracy (strony 10-261), zakończenie (strony 263-269), streszczenie w języku angielskim (strony 270-272), bibliografię z podziałem na: akty prawne – 2 pozycje, książki – 100 pozycji, artykuły – 68 pozycji, źródła internetowe – 19 pozycji, inne źródła – 9 pozycji), słownik skrótów i symboli, spis tabel, spis wykresów, spis rysunków, wykaz formuł i wzorów matematycznych. Ponadto pracę uzupełniają załączniki w postaci:

- wzoru kwestionariusza ankiety dla ekspertów przygotowanego w celu zbadania oceny wskaźnika EVA,
- wzoru kwestionariusza ankiety dla badania opinii menadżerów branży telekomunikacyjnej oraz ekspertów rynku telekomunikacyjnego,
- tabel danych źródłowych wykorzystywanych w badaniu oraz tabel zawierających wyliczenia przeprowadzone przez doktoranta niezbędne w procesie metodologicznym,
- wynikowe dane z ankiet skierowanych do ekspertów pierwszego etapu badania empirycznego.

Tytuł rozprawy został sformułowany poprawnie, precyzując zakres tematyczny i przedmiot prowadzonych badań.

Pod względem formalnym dysertacja została poprawnie przygotowana, zasadniczo napisana poprawnym stylem naukowym, nie mniej dają się zauważyć pewne uchybienia stylistyczne, gramatyczne, czy interpunkcyjne. W opracowaniu występuje brak ujednolicenia pojęć (np. na stronie 30 Autor używa określenia „zrównoważona karta wyników”, a na stronie 30 „zbilansowana karta wyników”), brak ujednolicenia pisowni stosowanych pojęć np. stosowanie pełnej nazwy miernika EVA w postaci „Ekonomiczna wartość dodana”, „ekonomiczna wartość dodana”, lub „Ekonomiczna Wartość Dodana”. Widoczne inne błędy językowe (np. strony 44 ocena nie cena).

3. Ocena aspektów metodycznych

Fundamentem dobrej pracy naukowej jest sformułowany przez badawczą problem naukowy. Autor zdefiniował problem badawczy w postaci *weryfikacji oceny ekonomicznej wartości dodanej, jako narzędzia do oceny efektywności i podstawy do podejmowania decyzji w przedsiębiorstwach telekomunikacyjnych w Polsce* (strona 7) oraz określił główny cel badań jako *wielokierunkową ocenę adekwatności i przydatności miernika EVA do monitorowania wartości przedsiębiorstwa na użytek podejmowania decyzji zarządczych w przedsiębiorstwach sektora telekomunikacyjnego w Polsce*.

Temat pracy został ujęty dość wąsko, co pozwoliło Autorowi na zaproponowanie szerokiego spektrum badań dla weryfikacji przydatności wybranego miernika oceny kreowania wartości spółki kapitałowej.

Postawiony w dysertacji cel został poprawnie sformułowany i wynika z tytułu dysertacji. Tytuł i cel pracy sprawiły, iż Autor postawił jedną hipotezę badawczą w brzmieniu „**odpowiednio skonstruowany miernik EVA (ekonomiczna wartość dodana) dostarcza rzetelnej i użytecznej informacji dla podejmowania decyzji zarządczych w przedsiębiorstwach sektora telekomunikacyjnego w Polsce**”.

Autor nie sformułował we wstępie hipotez pomocniczych, pojawiają się one w dysertacji w ramach prowadzonego procesu badawczego. Na stronie 105, Autor przyjął hipotezę pomocniczą o braku istotnego wpływu czynników makroekonomicznych na zdolność kreowania wartości oraz braku istotnego wpływu na wskaźnik EVA, a na stronie 227 hipotezę pomocniczą o istotnie statystycznym wpływie czynników strategicznych takich, jak: skala działania/wielkość przedsiębiorstwa, grupa docelowa klientów (indywidualni a biznes) i specjalizacja usługowa przedsiębiorstwa na wartości EVA generowane przez dane przedsiębiorstwo telekomunikacyjne.

Doktoranta nie dokonał, zwykle stosowanej w pracach naukowych, hierarchizacji celów i podziału na cele szczegółowe czy też podziału na cele poznawcze, metodologiczne i empiryczne. W celu potwierdzenia lub falsyfikacji hipotezy głównej Autor zastosował podejście, w którym rozwinięciem celu głównego jest postawienie zadań badawczych. Dysertacja we wstępie zawiera 5 zadań badawczych zdefiniowanych następująco:

1. przegląd i klasyfikację metod oceny efektywności przedsiębiorstw w świetle teorii przedsiębiorstwa i badań empirycznych w celu identyfikacji rozwiązań alternatywnych dla wykorzystania EVA,
2. analiza wielokryterialna metod oceny efektywności przedsiębiorstw w oparciu o model hybrydowy w celu wykazania użyteczności informacji dostarczanej przez EVA i przewag, które ma ona w tym aspekcie w stosunku do innych metod,
3. zbadanie kierunków zmian wskaźnika EVA na tle zmian pozostałych wskaźników wartości przedsiębiorstwa w celu wykazania rzetelności informacji dostarczanej przez EVA w aspekcie niesprzeczności z innymi wskaźnikami,
4. ocena występowania zależności pomiędzy EVA a rynkową wartością przedsiębiorstwa, a także zbadanie wpływu czynników makroekonomicznych i wewnętrznych uwarunkowań przedsiębiorstwa na wskaźnik EVA w celu wykazania rzetelności informacji dostarczanej przez EVA w aspekcie występowania lub braku występowania oczekiwanych/nieoczekiwanych dla tego wskaźnika zależności,
5. ocena dotychczasowego stopnia znajomości i zakresu wykorzystania wskaźnika EVA wśród ekspertów rynkowych i menedżerów polskich firm telekomunikacyjnych w celu określenia potencjału dla praktycznego wykorzystania wyników niniejszej rozprawy.

Definiowanie problemu badawczego poprzez postawienie struktury zadań badawczych wynika z praktycznego charakteru nauk o zarządzaniu i w przypadku recenzowanej dysertacji jest uzasadnione. Postawione przez Autora zagadnienia badawcze wpłynęły na zastosowaną metodykę pracy. Doktorant, po rozważaniach teoretycznych zamieszczonych w pierwszych dwóch rozdziałach, zasadnie z punktu widzenia dysertacji, skupił się na zaprojektowaniu i przeprowadzeniu badań empirycznych wyznaczających logiczny kierunek prac służących realizacji zasadniczego celu badawczego.

Przyjęta przez Autora metodyka pracy poskutkowała znaczną złożonością modelu badawczego. Autor w poszczególnych etapach procesu opisuje założenia przyjętej metodyki badawczej (strony 107, 197), nie mniej dla zrozumienia konstrukcji oraz logiki badań wskazane byłoby graficzne przedstawienie modelu badawczego przedstawiającego wszystkie etapy przeprowadzonego postępowania badawczego wraz ze stosowanymi na tych etapach metodami i technikami badawczymi, przepływem informacji oraz odniesieniem etapów do zadań badawczych i części (rozdziałów) dysertacji.

4. Ocena układu i treści pracy

Układ pracy jest prawidłowy i podporządkowany tytułowi oraz celowi pracy, zgodnie z przyjętymi zadaniami badawczymi. Rozprawa stanowi studium teoretyczno-aplikacyjne poświęcone wybranym aspektom zarządzania przedsiębiorstwami sektora telekomunikacyjnego w Polsce.

We Wstępie ma miejsce prezentacja założeń badawczych i opis struktury pracy. Autor zaprezentował elementy koncepcyjne rozprawy: problem badawczy, hipotezę, cel i zagadnienia badawcze oraz skrócony opis procesu badawczego.

W rozdziale pierwszym przedstawiono zagadnienia związane z oceną efektywności działania przedsiębiorstwa koncentrując się na zagadnieniach związanych funkcją kontrolną zarządzania. Rozważania tej części dysertacji obejmują definicje i koncepcje związane z samym pojęciem zarządzania, celem funkcjonowania przedsiębiorstwa, wartością przedsiębiorstwa. Druga część rozdziału obejmuje przegląd podejść do zagadnienia związanego z efektywnością działania przedsiębiorstw oraz metod jej pomiaru. Jej podsumowaniem jest schemat omówionych koncepcji wraz preferowanymi metodami oceny oraz posumowanie mocnych i słabych stron podejść do pomiaru efektywności. Autor konkluduje ten rozdział silnym podkreśleniem znaczenia, jakie dla procesów zarządzania i podejmowania decyzji ma pomiar oceny efektywności działania przedsiębiorstwa, który według niego powinien koncentrować się wokół kreowania wartości dla akcjonariuszy (przyjęcie tej definicji jest zgodne z założonym celem pracy). Autor nie porusza zagadnień związanych z zaspokojeniem i zrównoważeniem potrzeb wszystkich interesariuszy, choć zwraca uwagę na ten aspekt na stronie 13. Rozważania tego rozdziału zostały przeprowadzone

w sposób prawidłowy, dostosowany do tematyki pracy. Wprawdzie treści zawarte w rozdziale nie mają charakteru innowacyjnego, to zawarta w nich krytyka stanowi punkt wyjścia do dalszych rozważań na temat mierników oceny efektywności zarządzania przedsiębiorstwem. W procesie poznawczym dla tej części opracowania Autor wykorzystał źródła literaturowe w języku polskim i angielskim.

Drugi rozdział dysertacji obejmuje rozważania związane z efektywnością zarządzania przedsiębiorstwem, znaczna część rozdziału prezentuje krytyczny przegląd metod oceny wartości przedsiębiorstwa oraz charakterystyki stosowanych w nich mierników. Ostatni podrozdział poświęcony został miernikom wartości kreowanej, w tym wstępnemu opisowi miernika EVA (Ekonomiczna wartość dodana). Charakterystykę przedstawioną w rozdziale należy uznać za przeprowadzoną prawidłowo, chociaż na podstawowym poziomie wiedzy z tego zakresu. Autor zwraca uwagę, iż nie istnieje standard oceny efektywności zarządzania i ma świadomość zalet i ułomności wymienionych w opracowaniu metod i mierników. Rozdział ten powstał w oparciu o przegląd polsko i obcojęzycznych źródeł naukowych.

Rozdział trzeci ma charakter teoretyczno-empiryczny i poświęcony został badaniu zastosowania miernika EVA w ocenie efektywności działania przedsiębiorstw. Autor dokonał krytycznej charakterystyki miernika na podstawie studiów literaturowych, oraz przeprowadził jego ocenę stosując hybrydowy model badawczy oparty o metody badania eksperckiego i analizę wielokryterialną. W badaniu wykorzystano aplikację systemu wspomagania decyzji.

W pierwszej części tego rozdziału Autor, po dociekaniach literaturowych, stwierdził iż miernik EVA jest obecnie uważany za ważne i skuteczne narzędzie oceny efektywności i wartości przedsiębiorstw. Rezultat badań literaturowych doprowadził Autora do wniosku, iż nie ma jednoznacznej odpowiedzi na ile miernik ten jest skuteczniejszy od innych wskaźników wykorzystywanych w praktyce zarządzania przedsiębiorstw i w rozwiązaniu tego dylematu naukowego z ograniczeniem do sektora telekomunikacji Autor zdefiniował lukę badawczą.

Można stwierdzić, że przewaga miernika EVA nad konwencjonalnymi sposobami oceny wyników spółki takimi, jak ROE czy EPS została przynajmniej w części udowodniona (por. „Mierniki kreowania wartości spółki kapitałowej” A. Cwynar, W. Cwynar w: „Wycena i zarządzanie wartością firmy” – praca zbiorowa pod red. A. Szablewskiego i E. Tuzimaka rozdz. 4), nie mniej przeprowadzenie badań w zakresie skuteczności zastosowania tego miernika do zarządzania przedsiębiorstwami sektora telekomunikacyjnego w Polsce jest uzasadnione, albowiem takie badania nie są znane lub opublikowane, a z przytoczonych źródeł literaturowych wynika iż miernik ten, mimo iż znany od wielu lat, jest słabo rozpowszechniony wśród polskich firm.

W dalszej części rozdziału Doktorant przeprowadził rozważania dotyczące wpływu czynników makroekonomicznych takich, jak koniunktura ekonomiczna, inflacja, stopa bezrobocia na zdolność

kreowania wartości dla akcjonariuszy. Rozważania te doprowadziły do postawienia przez Doktoranta hipotezy pomocniczej o braku istotnego wpływu czynników makroekonomicznych na zdolność kreowania wartości oraz braku ich istotnego wpływu na wskaźnik EVA. Weryfikacji tej hipotezy Autor dokonał dla grupy wybranych przedsiębiorstw sektora telekomunikacji w dalszych etapach procesu badawczego.

Ostatnia część rozdziału zawiera część empiryczną procesu badawczego, w której dokonano analizy porównawczej miernika EVA z innymi metodami. W celu pozyskania danych do badania wykorzystano metodą ankiety skierowanej do ekspertów, a następnie wykorzystano system wspomagania decyzji w celu uzupełnienia bazy danych i zastosowania metody analizy wielokryterialnej. Autor nie zamieścił w pracy metody doboru kryteriów oceny metod monitorowania efektywności działania przedsiębiorstw (tabela 3.1) uzasadniając je ogólnie rozważaniami teoretycznymi zawartymi w rozdziale 1 i 2. Nie został także szczegółowo wyjaśniony sposób doboru zestawu kompetencji kluczowych i kompetencji specjalistycznych ekspertów. Trudno również ocenić dobór ekspertów pozyskanych do badania ankietowego (strona 111), gdyż poza ogólnym określeniem „dogłębna znajomość rynku i doświadczenie”, Autor nie podał w jaki sposób przygotowano pulę ekspertów, z których następnie wyodrębniono grupę ankietowanych (ten fragment doboru został wyjaśniony). Elementy te wymagają wyjaśnienia w celu uzyskania kompletnej wiedzy na temat przeprowadzonego procesu badawczego. Na tej samej stronie Autor stwierdza iż „podstawową formą gromadzenia danych na potrzeby weryfikowania hipotez w naukach ekonomicznych jest ankieta”. Jest to bardzo uproszczone (błędne) stwierdzenie, albowiem ankiet jest metodą badawczą, a do gromadzenia służą kwestionariusze ankiety.

Badanie eksperckie zostało skierowane do 6 ekspertów, pozyskane dane zostały wprowadzone do systemu wspomagania decyzji tworząc model decyzyjny. W wyniku przeprowadzonych analiz Autor ustalił, iż w opinii ekspertów najważniejszym kryterium gradacji miernika jest trafność ocen efektywności działania. Przeprowadzone w dalszym toku analizy wielokryterialne wskazały na miernik EVA, jako najlepszą metodę stosowaną do oceny efektywności i wspierania decyzji w przedsiębiorstwie. Rozdział ten kończy konkluzja, iż przeprowadzona wielokryterialna analiza potwierdzała hipotezę główną zakładającą, że *odpowiednio skonstruowany miernik EVA dostarcza rzetelnej i użytecznej informacji dla podejmowania decyzji zarządczych w przedsiębiorstwach sektora telekomunikacyjnego w Polsce*. Można zgodzić się ze stwierdzeniem, że analiza wskazała, iż miernik EVA posiada wysokie walory w zakresie dostarczania informacji, natomiast badanie eksperckie i przeprowadzona analiza nie dotyczyły samej konstrukcji miernika.

Dodatkowa drobna uwaga dotycząca tego rozdziału - w rozdziale 3.3.2 i 3.3.2 Autor używa pojęcia modele cząstkowe WPL, ale nie podaje objaśnienia skrótu.

Czwarty rozdział zawiera opis głównych procesów badania empirycznego związanego z oceną miernika EVA dla sektora telekomunikacyjnego w Polsce. Pierwsza część rozdziału została poświęcona charakterystyce sektora telekomunikacyjnego na świecie i w Polsce. Ta część dysertacji została opracowana głównie na podstawie danych z raportów publikowanych przez światowe stowarzyszenia operatorów telekomunikacyjnych oraz Raport o stanie rynku telekomunikacyjnego w Polsce wydany przez UKE.

W kolejnej części rozdziału Doktorant dokonał weryfikacji postawionej w rozdziale trzecim hipotezy pomocniczej zakładającej brak istotnego wpływu czynników makroekonomicznych na zdolność kreowania wartości oraz brak ich istotnego wpływu na wskaźnik EVA. Do weryfikacji wykorzystał dane rzeczywiste wybranych i krótko scharakteryzowanych spółek sektora telekomunikacyjnego. Wyjaśnienia wymaga sposób doboru próby badawczej w tej części analiz, informacje podane na stronie 186 nie są wystarczające i budzą pewne zastrzeżenia co do możliwości uogólniania wyników na cały sektor telekomunikacyjny.

W kolejnym podrozdziale Autor dokonał charakterystyki wskaźników, w tym szerszego opisu miernika EVA i stosowanych w jego wyliczaniu korekt, z perspektywy możliwości stosowania dla oceny spółek sektora telekomunikacyjnego. W części empirycznej, której celem była weryfikacja postawionej hipotezy Autor określił założenia badania, przedstawił przyjętą metodę wyliczeń, w tym zakres korekt wraz z oceną ich skali i wpływu na wyniki badania. W tej części procesu badawczego badaniu podlegało: sprawdzenie wpływu czynników makroekonomicznych i mikroekonomicznych na współczynnik EVA oraz ocena skuteczności tego miernika w zarządzaniu przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym. Badania zostały przeprowadzone przez Autora przy wykorzystaniu narzędzi analizy statystycznej. Doktorant przeprowadził i opisał działania interpretacyjne dotyczące zmiennej objaśnianej oraz zmiennych objaśniających. Przy interpretacji wyników wyjaśnienia wymaga przytoczona interpretacja wskaźnika EVA. W prezentacji wyników EVA otrzymanych dla wybranych spółek za lata 2007 -2015 Autor przyjął, iż wartość EVA większa niż zero oznacza generowanie wartości dla akcjonariuszy, a mniejsza jej niszczenie. Należy jednak zauważyć iż miernik EVA posiada pewne wady. Obowiązująca w modelu zasada nieistotności księgowego kapitału i zależność od stosowanej metody amortyzacji majątku może prowadzić do błędnych interpretacji i wykazywać wartość dodatnią, tam gdzie jej nie ma. Do wykreowania wartości dla akcjonariuszy nie wystarczy osiągnięcie dodatniej wartości EVA., jeżeli rynek oczekiwał wyższej EVA, niż faktycznie osiągnięta wartość dla akcjonariuszy nie jest wykreowana (por. „Mierniki kreowania ...” A. Cwynar, W. Cwynar *op.cit.*). Dodatkowo konkurowanie o wartość dla akcjonariuszy jest trudne w rynku konkurencyjnym, gdyż spółki o najwyższych kursach na giełdzie, w kolejnych latach muszą podnosić notowania wyżej, aby zaspokoić oczekiwania inwestorów (por. „Mierniki kreowania ...” A. Cwynar, W. Cwynar *op.cit.*). Autor

jest świadom pewnych wad, jakie ma miernik EVA, co podkreśla między innymi w rozdziale 4.5.1. strona 191, ale istotne jest na ile przedstawione wady zostały uwzględnione w badaniach.

Przeprowadzone w toku procesu badawczego i opisane w tej części rozdziału analizy wykazały brak przesłanek wskazujących na wpływ czynników makroekonomicznych na wartość wskaźnika EVA w polskich przedsiębiorstwach telekomunikacyjnych oraz potwierdziły założenie o jego zależności od czynników wewnętrznych. Przy takiej weryfikacji założeń Autor przyjął, iż to czynniki zarządcze są kluczowymi elementami przesądzającymi o generowaniu przez przedsiębiorstwo wartości dodanej dla właścicieli.

Dla dalszej oceny wykorzystania wskaźnika EVA w przedsiębiorstwach sektora telekomunikacji Autor wykorzystał metodę porównawczą wskaźnika EVA dla czterech spółek z dwóch krajów europejskich (nie podano kryterium doboru) w latach 2007-2015. Badanie to wykazało znacznie wyższą zdolność do generowania wartości dla akcjonariuszy w badanych firmach zagranicznych w stosunku do analizowanych spółek polskich.

Ostatnim zastosowanym przez Autora etapem procesu badawczego prowadzącym do weryfikacji hipotezy w zakresie oceny użyteczności i skali wykorzystania EVA w przedsiębiorstwach sektora telekomunikacji w Polsce było badanie ankietowe przeprowadzone wśród menadżerów i ekspertów rynku telekomunikacyjnego. Jako cele badania Doktorant wyznaczył sprawdzenie, czy EVA jest dla badanej grupy miernikiem znanym i wykorzystywanym oraz poznanie opinii na temat jego przydatności. W opracowaniu nie podano, ile w momencie badania na rynku polskim działało firm telekomunikacyjnych, trudno więc określić na ile otrzymane wyniki są reprezentatywne dla całego sektora, informacja iż przychody badanych firm stanowią 80% wartości rynku całego sektora jest dyskusyjna dla reprezentatywności próby.

Analiza wyników badań przeprowadzonych wśród menadżerów wykazała, iż miernik EVA nie jest powszechnie wykorzystywany w sektorze, badanie ekspertów również wskazało na ograniczony zakres stosowania miernika.

W zakończeniu Autor dokonał podsumowania przeprowadzonego procesu badawczego, wskazał na kluczowe wyniki badawcze oraz nakreślił problemy istotne dla przeprowadzenia dalszych badań. Rozważając problematykę oceny efektywności działania przedsiębiorstwa i analizując przydatność mierników takich jak EVA warto zauważyć, że w literaturze można spotkać opinie, iż miernikom tego typu próbuje się nadać rolę, której nie mogą spełnić, gdyż kreowanie wartości dla akcjonariuszy wymaga od menadżerów zrozumienia i odczytywania wagi rynkowych oczekiwań (por. „Mierniki kreowania ...” A. Cwynar, W. Cwynar *op.cit.*). Jest to z pewnością kolejny obszar badawczy warty dogłębnych rozważań naukowych.

Konkluzja

Temat pracy został ujęty dość wąsko, ale dotyczy istotnych problemów współczesnej ekonomii i nauk o zarządzaniu. Praca ma drobne mankamenty formalne i metodyczne, które jednak nie umniejszają jej wartości naukowej. Zaletą pracy jest rozbudowany model badawczy złożony z różnych metod badawczych. W części teoretycznej pracy Autor wykorzystał krytyczną analizę odpowiednio dobranej krajowej i zagranicznej literatury przedmiotu, dokonał wyjaśnienia pojęć metod i narzędzi dotyczących oceny efektywności zarządzania przedsiębiorstwem. W analizie empirycznej Autor posłużył się badaniami ankietowymi, analizami wielokryterialnymi modelu decyzyjnego i metodą ekspercką wykorzystując hybrydowy system wspomagania decyzji, którego baza wiedzy została uzupełniona na podstawie danych z przeprowadzonego badania ankietowego ekspertów dziedzinowych. W analizie sektora telekomunikacyjnego wykorzystał metody opisową i porównawczą, a do analiz zastosował metody analizy statystycznej i modele ekonometryczne. Tak dobrany zestaw metod badawczych pozwolił Autorowi na realizację postawionych zadań i weryfikację hipotezy głównej badania.

Podsumowując stwierdzam, iż recenzowana rozprawa mgr inż. Wojciecha Kamienieckiego pt. **„Ekonomiczna wartość dodana w zarządzaniu przedsiębiorstwami sektora telekomunikacyjnego w Polsce”** spełnia warunki określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2003 r., Nr 65, poz. 595, z 2005 r., Nr 164, poz. 1365). Doktorant wykazał się dobrą znajomością wiedzy teoretycznej w zakresie ekonomii, zarządzania, wykazał umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej jak również krytycznej oceny analizowanych zjawisk i osiąganych rezultatów badań. Na tej podstawie występuję do Rady Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego o przyjęcie pracy i wnoszę o dopuszczenie do publicznej obrony.

Pamula